

Telegraful Român.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

A B O N A M E N T U L :

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și insertiile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

ASOCIAȚIUNII
SIBIU

S

Răsboiul ultim balcanic aflată România, potrivit pildelor din trecut, ca o satrapie rusească. Necesitatea liniei Balcic-Turtuca pentru România a descoperit-o în prima linie Rusia, în scopul de a avea în Dobrogea teritor potrivit pentru o desfășurare militară. Căștigul acesta teritorial oferă României avantajii economice însemnante, fiind pământul cucerit de mare valoare. Isbucnind răsboiul mondial și văzându-se regele Carol paralizat în dorința de a se alătura puterilor centrale, se deșteptă chiar și în el ambiția platonică, afirmată de urmașul său în mod practic, de a decide răsboiul mondial, asemenea celui balcanic, prin aruncarea în cumpăna a sabiei românești. Cu puteri mari însă nu te poți juca. Prezentul a dovedit căt de primejdioasă e tactica aceasta. Petru Carp, acest înflăcărat patriot, acest bărbat de stat, care întrece pe toți politicianii români, a atras luarea aminte.

Diplomația europeană a hrănir sistemnic ambițunea nemărginită a României. Viața sburdalnică nu și-a mai putut-o înfrâna, iar politismanul puternic, care îi urmărea pașii deja anințate de răsboiul mondial, i-a pus mâinile în cătuș. România credea hotărât, — cu drept ori fără drept, rămână chestie deschisă, — că ea trebuie să se teamă mai mult de Rusia decât de noi; și influența celui temut este totdeauna mai puternică. Dacă ne găndim la anul 1877, în care România fu constrânsă să se elibereze cu ajutorul Rusiei din jugul turcesc atât de ușor de suportat și dacă nu dăm prea multă importanță supărării, pricinuită în urma acestui răsboi de răpirea Basarabiei, nu e nevoie să ne mirăm, văzând România dirijată de firele diplomației rusești. Firul aurit al diplomației rusești s'a dovedit mai tare decât sărmalele telegrafului și căile ferate ale Europei centrale. Rusia nu poate sub nici o împrejurare să dorească o grușă interneă a aspirofumilor ambelor state. Rusia a indemnizat și determinat România să susțe cu «foi daco-românești» spre Ardeal. A vechiat însă cu trezvie, ca nu cumva vre-o schintie să sară înapoi spre Basarabia; și nu și-ar fi făcut remușcări, dacă plumânile României se nimiceau prin suflarea aceasta.

Este limpede, că un teritor atât de important ca al României, trebuie să devină teatrul de răsboi într-o înăcarare europeană, care condiționează

totodată și deslegarea chestiunii orientale.

Alipirea României către Europa centrală e ținta acțiunii noastre. Un prețin nehotărât e mai primejdios de căt un dușman declarat. Visul împăratului Iosif al II-lea erau gurile Dunării. Napoleon al III-lea a visat pentru noi, după cum se știe, și visul acesta cu scopul sădăt de a ne desinteres față cu Italia. Din toate acestea n'a ales nimic. Dar ce se pregătește astăzi, este mai mult decât îndrăsneală visurilor. Este îndreptarea osiei europene peste țările noastre, către Bizanț și Bucovina.

Ajunsă la o întorsătură în soarta Europei, România nu s'a înfricoșă nici de cel mai urât păcat: călcarea credinței, pentru a părăsi politica să naturală, care o povătuia să se alăture la Europa centrală. Acum zace zdrobîtă în țără. Grozav s'a răsbunit față de țara aceasta orbirea ei, desetarea ei dela datorință și dela cinste. Si dacă se va renaște vre-o dată, va fi învățat minte, că datoria ei este să graviteze spre Europa centrală.

Ofensivă nouă pe apă. În urma faptului, că ofertul de pace al puterilor centrale a fost refuzat în mod brusc din partea antantei, continuarea răsboiului, cu încordarea tuturor puterilor, a devenit o necesitate constringentă pentru puterile centrale. Cancelarul german și ministru de externe al monarhiei noastre au avizat deci puterile neutrale, prin căte o notă diplomatică, încă în 31 Ianuarie, despre hotărârea luată, că cu începere din 1 Februarie, submarinele puterilor centrale, al căror număr e cu mult mai mare decât mai nainte, au se înceapă cea mai necruțătoare luptă în contra vapoarelor puterilor din antantă, în scopul împedecării aprovizionării statelor din antantă cu lucruri aduse din America. Orice comunicare pe apă a Angliei, Franției și Italiei, va fi făcută în viitor imposibilă. Pe seama statelor neutrale se lasă libere anumite zone, anumite drumuri pe apă, dela cari, în interesul lor zace să nu se abată, pentru a nu avea perdeți. Hotărârea aceasta a fost luată, se spune în nota răsboiu și pentru a ne aprobia de pacea, pentru care puterile centrale au în vedere condiții mai moderate, contrar dușmanilor lor, conduși de idei de nimicire, și sunt stăpâni ce mai nainte de intenționarea, de a vedea scopul final al acestui răsboi, nu în cuceriri, ci în libera și asigurata desvoltare a statelor proprii și a celor lalte state. Puterile centrale speră, că această nouă ofensivă pe apă va decide răsboiul și va pune capăt. Cei din statele neutrale sunt foarte îngrijorați, pentru că lucrurile pot să iee întorsătură în detrimentul statelor lor.

Vitejii noștri.

Corespondentul nostru din Viena publică un interesant articol în *Calendarul ostașului* ce a apărut zilele aceste acolo, din care scoatem următoarele rânduri de interes general:

Numărul Românilor din Austro-Ungaria, care dela începutul răsboiului și până astăzi au fost chemați la arme, se urcă la 800,000. El fac parte din patru coruri de armătă ces. reg. și anume: corpul al XII-lea cu reședință în Sibiu (Transilvania), corpul al VII-lea cu reședință în Timișoara (Banat), corpul al VI-lea cu reședință în Cașovia (Ungaria de Nord), și corpul al XI-lea cu reședință în Lemberg (Galicia și Bucovina).

Regimentele Ardealului care se compun cea mai mare parte din Români și fac parte din corpul al XII-lea de armătă (din Sibiu) sunt următoarele:

Regimentul ces. reg. de infanterie Nr. 64 din Orăștie, care este cel mai curat regiment românesc (95%). Pentru acest regiment se recrutează Români din comitatele Ineu și în parte Alba Inferioară și Sibiu. În trecutul său acest regiment a făcut vitejii care sunt scrise cu litere de aur în istoria patriei. E destul să amintim luptele dela Königgrätz din 1866. În răsboiul de astăzi acest regiment a cules lauri neperitoare de biruință pe fronturile de luptă din Serbia, Galicia, Polonia și Isonzo.

Regimentul ces. reg. de infanterie Nr. 50 din Alba-Iulia (Belgradul Ardealului) este alt regiment, care se compune mare parte din Români (70%). În el servește sub arme mai ales Români din Munții Moților, comitatul Albei Inferioare. Si acest regiment are nume neperitor în istoria militară a Monarhiei noastre. El a căștigat în 1866 lupta dela Custozza contra Italieneilor și este singurul regiment care are steag galben, pe care îl poartă batalionul I-iu. În decursul răsboiului de față a primit acest regiment dela M. S. Impăratul Wilhelm un steag nou, împodobit cu Crucea de fier, ca semn de recunoștință pentru bărbăția cu care a luptat în Polonia Rusească, îndeosebi în fața Ivangorodului, cheia de sud spre Varșovia. Mareșalul Höfer, locotenitorul șefului de stat major, zice în comunicatul oficial că «la apus de Ivangorod, regimentele ardeleni, prin atacurile cu baioneta, au luat dușmanul 8 puncte de razim betonate, construite treptat; iar din acestea, patru le-a luate singur regimentul de infanterie Nr. 50, compus din Români», și că «trupele noastre din trei cele mai numeroase ale istoriei românoase».

Deasemenea nume de viteji și-a căștigat fețorii români, care fac parte din regimentele ces. reg. de infanterie Nr. 31 de Sibiu, Nr. 2 de Brașov, Nr. 82 din Săcuime, Nr. 62 din Târgul Mureșului, Nr. 51 din Cluj, Nr. 63 din Bistrița (90% Români).

Despre regimentul Nr. 31, un comunicat de pe câmpul de luptă din 25 Iulie 1916 zice că «Români noștri luptă ca leii» și descrie astfel aceste lupte: «Inaintarea noastră în Carpați se întinde tot mai mult, căștigând teren și în lătime. Astfel se în-

ținde linia noastră de atac dela Cârlibaba până la valea de sus a Prutului. La sud-vest de Delatyn am înaintat în regiunile lablonite până la Ceremușul Alb. În jurul Măgurei la trecătoarea labloniță sunt lupte nouă în curs, ieșind învingători aliații noștri. Ruși îngrămadesc trupe nouă pe frontul bucovinean, spre a ne opri îsprăvile. La Delatyn s'au distins din nou în mod strălucit Români noștri. Îndeosebi batalionul al 3-lea al regimentului Nr. 31 din Sibiu a căștigat lauri neperitoari, adăugând glorie nouă la cea dela Belgrad și din Albania, unde au luptat de asemenea strălușit». (Wiener Journal, 25 Aprilie (7 August) 1916).

De pe teritorul Ardealului se mai recrutează Români pentru regimetele de găloșă, pentru artilerie și pentru hovezime, și anume: Diviziunea reg. ung. Nr. 38 din Cluj, regimetele de infanterie Nr. 21 din Cluj, Nr. 22 din Murăș Oșorhei, Nr. 23 din Sibiu, Nr. 24 din Brașov.

Cu aceeași vitejie s'au luptat și brigadile regimentelor ardeleni de hoveză, despre care generalismul armatelor austro-ungare Arhiducele Frideric vorbește într'un ordin de zi cu următoarele cuvinte de laudă: «Regimentele de hoveză Nr. 21, 22, 23 și 24 au stors prin ținuta lor admirăția tuturor. Cu drept cuvânt ele se pot numi mândria armatei și vor servi în vecii vecilor ca pildă nemuritoare tuturor soldaților din Impăratie».

Pe teritorul corporului al VII-lea (din Banat) avem următoarele regimete, formate mare parte din Români: Regimetele ces. reg. de infanterie Nr. 33 din Arad, Nr. 61 din Timișoara, Nr. 43 din Caraș-Sebeș, Nr. 37 din Oradea Mare (Bihor), Nr. 6 din Neoplanta, care poartă numele Regelui mort al României Carol I, și Nr. 39 din Vărșeț și Biserică Albă. — Hovezime: regimentul reg. ung. de infanterie Nr. 8 din Lugoj, batalionul Nr. 28 din Panciova și batalionul Nr. 23 din Temeș-Bovlia (Galicia).

Pe teritorul corporului al VI-lea (din Cașovia) sunt Români în regimetele ces. reg. de infanterie Nr. 85 din Sighetul Marmației și Nr. 5 Satmarnem.

Români bucovineni sunt înrolați în regimentul ces. reg. de infanterie Nr. 41 (80%), regimentul de armătă teritorială Nr. 22 și regimentul de cavalerie (dragoni) Nr. 9 care toate fac parte din corpul al XI-lea de armătă (din Lemberg). Îndeosebi regimentul Nr. 41 este regimentul Românilor bucovineni. Istoria acestui regiment este dela înființarea lui și până astăzi un fapt vitejești și îsprăvi norocoase. A luptat la începutul răsboiului pe frontul rusesc, unde dobândise cele mai multe decorații și distincții de laudă între toate regimetele Monarhiei noastre, și astăzi luptă cu aceeași vrednicie pe frontul Italiei, de unde comunicatele oficiale amintesc cu multă laudă bravura acestui regiment (comunicatul oficial din 2 Noemvrie 1916).

Inainte de a încheia această mică dare de sămăt, se cuvine să ne fie aminte și de bravii ofițeri români, care și ei au știut să se lupte cu multă bărbăție, dobândind laude și încreunându-și frunțile cu lauri de vitejie. Vorbim de astădată de

înem cu totul împăratiei lui Dumnezeu.

O, evangeliu, vestitoare a ceriului darul lui Isus! O, putere a lui Dumnezeu, forță consacrată, — străbate-ne, întărește-ne și ne înalță! Si Tu, Părinte în ceriuri, care ai trimis pe Fiul tău, ca să mantuiască lumea păcătoasă, lasă-ne să simțim efectele spiritului tău celui sfânt! Pentru că tu ești credința noastră, iubirea noastră, speranța noastră. Sfintirea prin evangeliu, — aceasta să fie dorința noastră, în veci!

Psalmul 6.

Nu mă mustre, Doamne, în mânia Ta, Cu urgie pe mine nu mă mai certă. Cere-ji îndurarea, că slăbit-am foarte, Din oasele mele tremurarea-o scoate. Chiar și sufletul meu tulburat e foarte. Si Tu stai de mine, Doamne, prea departe. Față-ți-o reîntoare cu 'ndurări, Stăpâne, Zăbovește-mi încă sufletul 'n mine. Cin'e pomenesc, dacă odată moare? Dinecolo de groapă cin'e laudă oare? Obosit-am mult în deseile suspine, Nopții intregi scald patu 'n plânsul care-mi vine. Stropii mari din gene așternutu-mi udă, De măhnire multă ochii mi se uscă. De vrășmăii multe părul mi s'albește. Dușmanii mei, Doamne, vezi de-i risipește. — Dumnezeu aude multa-mi tânguire. Si-mi primește ruga cu a sa iubire!

Victor Ungur, preot.

FOIȘOARA.

Evangelia — putere dumnezească.

— Traducere, de Gh. Henția, paroh. —
(Fine.)

Precum din partea omului adeverăta religiune a lui Isus nu constă numai din o mărturisire a credinței, din cuvinte, din ceremonii, ci din putere, adecvată din opuri evlavioase, din fapte plăcute lui Dumnezeu: tot astfel este evangelia și din partea lui Dumnezeu un afect cereșc, înălțător de suflete, o putere dumnezească, care străbate și insuflăște întreg internalul nostru, gândurile și simțările noastre.

Celce găndește și lucrează în sensul lui Isus, acela trăște în Isus; pentu acela evangelia lui va deveni o înălță putere dumnezească, prin care el căștigă putere față de toate lucrurile bune, mari și sfinte; pe acela sfințenia cunoștinței sale îl întărește pe toate căile, în toate întreprinderile sale; acela nu se teme de nenorociri, penituci și e cu Dumnezeu și umbrel de judecățe pe pământ în împăratia lui Dumnezeu; acela nu are a se teme de primejdii, de impedimente la prestarea lucrurilor bune, penituci și Dumnezeu și prin el puternic, și cele mai nelinse mijloace sunt destul de mari, penituci să poată produce lucrurile cele mai folosite și mai măntuitoare, pară-se ele la început a fi căt de greu de executat. El nu se teme de nici un om, ci mare prin o conștiință nepărată, cu care să vesel înaintea lui Dumnezeu, pășește

fără șovăire sub ochii fiecărui, chiar și sub ai dușmanului său, și sub ai celui mai puternic. El nu se teme de destinuri: căci oricare l-ar lovi, ca și pe alii oameni, el simțește în sine o putere dumnezească, înaintea căreia orice destin devine nepotincios. Credința biruște totul! Ceeace-i răpește realitatea, îi redă speranță, ceeace-i viață, îi ofere în schimb eternitatea.

Si înarmat cu această putere dumnezească, pe care religiunea îl oferă omului, el învinge malitia norocului neconstant. Poate cineva să-l lipsească de bunăstare, de comoditate, de vază, de locuri de onoare și situație plăcută, peste tot de orice bun, ce pământul poate oferi omului, — el poartă însă un ceriu întrig în peștul său, mulțumirea cu aceea ce a făcut Dumnezeu, încrederea în Tatăl, conștiința despre inocența sa, simțul final al sfințirei lui interne prin Isus!

Această putere dumnezească a evangeliei îl ridică în ora suferinței grele, pe când alii au fost sdobiți fără speranță de aceleasi vifore, cari l-au lovit și pe el. Puterea aceasta mai arătă spiritului său o lumină prin ceriul înourat, pe când pentru alii a dispărut de mult ultima stea măngăietoare. Puterea aceasta preface pentru el întreg universul, întreaga lui viață, în una nouă. Lucrurile zilnice ce-l încunjură, devin valorioase. Natura mută vorbește înimi sale, ca cu limbi de ale spiritelor. Întâmplarea oarbă se transformă în urme neînțelepte ale ordinelor mai înalte, pline de înțelepciune infinită; durerea se preface într-un isvor al unei fericiri interne și al unei sfințenii mai mari, pământul într-o curte de intrare la sanctuarele eternității,

universul într-o infinită casă părintească, în care sunt multe locuințe, moartea într'un vestitor al vieții mai bune, într'un înger al iubirii și al eliberării, iar moartea celor iubiți într-o legătură mai trainică a sufletului nostru cu ceeaala lume.

Si puterea evangeliu e aceea, că ea adăcă creață un cer nou și un pământ nou, și că omul se renaște totodată prin ea. Prin ea viața noastră devine o viață în Domnul, precum moartea noastră devine o moarte prin Domnul.

Si precum religiunea îndumnezește viață, existența noastră, trecutul și speranțele noastre: tot așa religiunea nu trebuie să se manifesteze din partea noastră față de lume unilateral. Ea trebuie să strălucească egal de puternic din sensurile și simțările noastre, din cugetele și faptele noastre, din amintirile și planurile noastre. Evangelia nu e o religie moartă a rațiunii, ci e via în credință înimii, în simțirea și fructul operilor. Ea nu e numai o religiune a sentimentelor, plină de apariție sensuală la Isus, plină de feroare și rugăciune: ea e veselă, ca și lumina rațiunii dată de Dumnezeu, trezătoare spre toate cele ce sunt adevărate, drepte, bune și folosite, cele care sunt plăcute înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Ea nu e un lucru simplu, care se mulțumește numai a nu face rele, a intemeia pretutindenea cele bune și a fi consecventă în toate faptele și cuvintele: ea e o credință intimă a sanctuarului, ce ni s'a relevat, o iubire față de Dumnezeu și față de oameni, o sperare copilărescă confidență și liniștită în eternitate. Si dacă ființa noastră nu e întreagă incălzită de flacările evangeliei, atunci încă nu apar-

Trei dintre cei mai de frunte.

Generalul maior *Ioan Boieriu* face parte din campanie chiar dela începutul răsboiului, pornind contra rușilor în fruntea regimentului c. r. de inf. 76. În Polonia rusească a săvârșit d-sa fapte de o însemnatate covârșitoare pentru frontul întreg, cum s'a recunoscut aceasta și în rapoartele oficiale. Cu acest prilej a dovedit, că e un soldat care nu vrea să stea de frica de moarte și care se aruncă cu prilejul vieții sale în pozițiile cele mai periculoase. Se cuvine deci să cunoaștem căt de puțin viața militară a acestui îndrăscut ofițer român, înzestrat cu experiență bogată.

Născut la 1859 în Vaida Rece în Tara Făgărășului, a făcut studiile elementare — școala grădiniță de odată — și cele secundare — gimnaziul de stat — în Sibiu. Tot aici a intrat la 1875 în școala de cadeți de inf., iar după terminarea cursului al patrulea a fost mutat la Pojoni (Pressburg). În 1879 este numit cadet la reg. de inf. 68, unde înaintea pâna la rangul de căpitan. În 1905 e transferat ca major la reg. de inf. 76, de unde trece în 1907 la reg. de inf. 33, primind mai târziu și rangul de locotenent colonel. La 1910 e împărțit la 13-a brigadă de munte ca locuitor de bigadă. Aici este numit în Mai 1912 colonel, iar în Octombrie același an comandant al reg. de inf. 76. Cu acest regiment a luat parte la răsboiul înverșunat, a luptat în Polonia rusească, unde la Sulosova a fost rănit la piciorul stâng și în mâna dreaptă. În Septembrie 1915 a fost numit general major.

Talent recunoscut în strategia militară este și colonelul *Daniel Papp*, de origine din Ardeal. Numele d-sale a fost amintit de repește ori cu cinste în comunicatele oficiale austro-ungare. Astăzi Daniel Papp luptă cu rară vitejie în munții Bucovinei, unde apără cu neasamănătoare îndărjire însemnata poziție delă Mestecănești. Rușii au indurat aici de nenumărate ori pierderi nespuse de mari și coastele acestui munte, pâna adânc în valea Putnei, sunt scădate cu valuri de sânge muscătesc. Poporul românesc din Bucovina vorbește cu multă dragoste de comandanțul Papp, pe care-l slăvește ca pe un erou din povești. Drept recunoștință orașul Cernăuți, în numele Bucovinei, a oferit colonelului Papp o sabie de onoare.

Alt ofițer de care se cuvine să vorbim este locot. colonel *Victor Rusu*. Si el e la front dela începutul răsboiului, stând în mijlocul luptelor. Rușii au indurat aici de nenumărate ori pierderi nespuse de mari și coastele acestui munte, pâna adânc în valea Putnei, sunt scădate cu valuri de sânge muscătesc. Poporul românesc din Bucovina vorbește cu multă dragoste de comandanțul Papp, pe care-l slăvește ca pe un erou din povești. Drept recunoștință orașul Cernăuți, în numele Bucovinei, a oferit colonelului Papp o sabie de onoare.

M. Vornicul.

Dacă Anglia pierde răsboiul.

Ziarul *N. Fr. Presse* publică, după gazete elvețiene, o declarație interesantă făcută unui profesor de către fostul președinte *Fallières* al republicei franceze.

Eată ce zice *Fallières*:

Ofertul de pace al germanilor a fost un paș serios. Germania, dacă e să credem guvernului său, n'are gânduri de anexare.

Eu cred, că Rusia și Germania s'ar putea ușor înțelege în cehiunea polonă. Încheerea păcii astăzi n'ar întâmpina greutăți deosebite din partea nemțească. Însă din punctul de vedere al Franței, Rusiei, Angliei și Italiei situația actuală nu este încă coaptă pentru pace. Anglia, de pildă, numai atunci ar avea putință de a-și împlini făgăduințele, când Germania ar fi învinsă.

Dacă Anglia pierde răsboiul, în același timp pierde domnia asupra mărilor. Este prin urmare de înțeles, că Anglia se folosește de toate mijloacele puterii sale uriașe, pentru a continua răsboiul.

⁴ Din: *Calendarul ostașului* pe 1917, publicat de Comitetul caritativ român din Viena pentru soldații români răniți. *Calendarul* costa 50 de bani, Viena I. Löwelstrasse 8.

Noi, francezii, am putea suporta mai ușor urmările unui răsboi pierdut, decât englezii. Noi nu sănțem, înainte de toate, un stat colonial, și politica noastră, în asemănare cu politica engleză, se face pe temeuri cu mult mai simple. Toată cădirea artificială a imperiului britanic s'ar prăbuși, dacă din fundamental să s'ar întoarsa fie și numai o singură peatră angulară. O astfel de peatră angulară a imperiului britanic este credința, că Anglia nu poate să fie învinsă.

Dacă Anglia nu dobândește răsboiul, aceasta însemnează că și când l-ar fi pierdut. Este sigur, că în cazul când Anglia în viitorul apropiat ar obține un mare succes pe terenul de luptă — chiar și fără succes decisiv — ar vorbi îndată cu mai multă prevenire despre pace.

Pierzând răsboiul, Anglia își pierde și toți prietenii. Pentru aceasta Anglia vrea să iașă biruitoare; însă bucuros să ar mulțumi și cu aparență biruinții.

Răsboiul.

La frontul răsăritean, pe la Békás, la granițele Ungariei, trupele noastre de asigurare au respins trupe rusești, aflătoare în înaintare. De altfel nu e nimic de comunicat. La frontul italian aviatorii au aruncat bombe asupra Nobrevinei, fără a face vreo stricăciune vrednică de amintire. La celelalte fronturi situația e neschimbătoare. Presa antantei se laudă, că toate pregătirile sunt acum gata pentru începerea marii ofensive la toate fronturile.

Pentru cetitorii „Rev. Teologice”.

Aducem la cunoștința onoraților cetitori ai «Revistei Teologice», că această revistă își va continua apariția întreruptă din cauza împrejurărilor create prin răsboi. În curând va apărea un bogat fascicol, cuprinzând material potrivit cu trebuințele pastorale ale preoțimiei.

Paralel cu revista va apărea și «Biblioteca bunului pastori», care se va împărți, ca și în trecut gratuit, cetitorilor, care sunt în curenț cu abonamentul la revistă. Premile pentru anul 1917 vor fi anunțate în fascicoul prim.

Redacția și Adm. „Revistei Teologice”.

NOUTĂȚI.

Parastas. Implinindu-se Sâmbătă, în 3 Februarie n. anul dela trecerea la cele vecinice a Arhiepiscopului și Mitropolitului *Ioan Mețianu*, s'a celebrat parastas solemn în biserică cathedrală, pentru odihna sufletului înalțului dispărut, dimineața la orele 10, prin protopresbiterul *Dr. Ioan Stroia*, asistat de preoții *Ioan B. Boiu*, *Dr. Vasile Stan* și *Timotei Popovici*.

Numire. Maiestatea Sa, Monarhul nostru a numit pe împărăteasa și regina *Zita* proprietară a regimentului de husari Nr. 16.

Din parlament. În săptămâna trecută dieta a ținut două ședințe: Mercuri și Joi. A fost votată în ele legea despre întregirea măsurilor esențiale sub durata răsboiului și s'a inceput discuția asupra proiectului de lege despre eternisarea memoriei eroilor de pe câmpul de răsboi. Astăzi, Luni, 5 Februarie n. discuția se continuă. Joi a ținut ședință și casa magnaților. Aducem raport în numărul viitor.

Numire. D-l *Dr. Gheorghe Popa*, judecător la tribunalul din Arad și unul dintre fruntașii români ai acestei țări, este numit judecător la tabia regească, după cum ne spune „Deșteptarea”.

Prezentare la serviciu militar. Ministerul pentru apărarea țării a înștiințat municipiile, că tinerii născuți în 1899, obligați la gloate și aflată de săptănumi în serviciu militar, au să se prezinte în 10 Martie n. a. c.

Conferență la Petrograd. Reprezentanții antantei, întruniri în conferență la Petrograd, au de scop, după informațiuni parisiene, să staborească definitiv programul ofensiv comun din primăvara ce vine.

Pierderi. Din Berlin se anunță: Conform liste de pierderi, date din 18 Ianuarie, armata României a pierdut 376 538 de oameni, răniți, dispăruți și morți. Numărul ofițerilor căzuți este 11 349. Între aceștia sunt 16 generali. În ultimele liste de pierderi române se cuprind numeroase nume de ofițeri ruși și francezi.

Împotriva analfabetilor. Senatul american a votat proiectul de lege despre imigrarea analfabetilor. Președintul Wilson rezolvă aprobarea.

In interesul păcii. Deputații partidului socialist din parlamentul Italiei au înaintat guvernului o adresă. În care se pretinde convocarea fără amânare a cămerii italiene. Numiți deputați cer, ca guvernul Italiei să facă ofertă de pace pe temelii cuvântării roșii de Wilson; în aceeași vreme guvernul să facă presiune și asupra aliaților din antanta în interesul terminării răsboiului.

Întărirea opoziției franceze. Se vedește dela Geneva: Grupul opozitional, condus de Clemenceau, a primit un puternic sprijin, deoarece *Delcasée* și aderenții săi au trecut pe parte a acestui grup.

Manifestații revoluționare în Italia. Știri din ziare elvețiene spun, că în mai multe orașe italiene, în Siena, Longa, Romano și a. s., s-au întâmplat manifestații mari revoluționare.

Sistema de bilete. Ziarele engleze, după stiri sosite din Amsterdam, scriu, că guvernul Angliei va introduce în timpul cel mai apropiat sistem de bilete pentru mai multe feluri de alimente. Planul este gata. Pâne obișnuită nu se mai coace de aici în coloniile în Anglia, decât săa zisa „pâne de răsboi”, care este amestecată cu făină de porumb, de orz, sau de urez, în cantitate de ocamdată de 5 la sută.

In amintirea luiților răposați. *Timotei Popovici*, prof. semioaral și soția sa *Victoria n. Joandrea*, într-o vesnică odihnă a soarei respective mamei lor *Ana Joandrea n. Ivan*, dăruiesc 10 cor. la „Legatul maiorului Gligorie Iosevici pentru ajutorarea copiilor săraci din Sibiu, suburbii Iosefin, aplicăți la meseria”, iar *Aurelia Peicu n. Cioranu*, vînduă preoteasă și copilașii săi *Aurelia* și *Nicolae*, într-o vesnică odihnă a soțului respectivă a tatălui lor *Nicolae Peicu*, fost preot militar, dăruiesc 10 cor. la „Fondul Victor și Eugenie Tordășianu, fondator al Reuniunii meseriașilor sibieni”.

Fondul bisericii ort. române din Măderat.

In ziua a II de Crăciun, părintele *M. Popovici* predicând despre însemnatatea sărbătorii a îndemnat credincioșii săi din Măderat, ca să urmeze pilda pastorilor, care și-au închinat curațenia lor sufletească și-a celor 3 crăi dela răsărit, care încinându-se Mântuitorului i-au adus daruri împăratești. — A altăzii atențunea credincioșilor asupra sf. biserică din Măderat, care nu este mult va trebui reparată și nu e din ce, fiind lipsită de avere. Pe ei însă Dumnezeu i-a dăruit cu căstig frumos în această toamnă, vânzând pe preț scump rodul viilor. Ca niște creștin devăraji ar trebui să urmeze pilda celor 3 crăi și să dăruiască sf. biserică din căstigul lor bogat. Prin aceasta își vor căstiga sărbători liniștite și frumoase. In acea zi apoi să și pornească o colectă pentru adunarea dăruirilor, din care să se înființeze «fondul bis. ort. rom. din Măderat», la care au contribuit următorii:

Ioan Popescu, notar com. 400 cor.; Adrian Popescu, preot și soția Elena 200 cor.; Petru Borlea, preot penz. 20 cor.; Moise Popovici și soția Gina 50 cor.; Aurel Morariu și soția Hortenzia 125 cor.; Petru Vâncu, inv. și soția Melania 50 cor.; Iulian Muntean, inv. și soția Melania 50 cor.; Julian Muntean, inv. și soția 20 cor.; Sofia Sărișteanu soție de inv. 25 cor.; Valeria Sărișteanu 15 cor.; Ioan Mihuț, jude com. și soția Lena 100 cor.; Petru Pescariu, și soția Marta 50 cor.; Văd. Saveta Halmagian n. Pescariu 50 cor.; Ioan Petric și fam. 40 cor.; Gheorghe Cosma și soția Lena 40 cor.; Ioan Păcurariu și soția Sida 40 cor.; Todor Ardelean 25 cor.; Mihai Moțiu, 25 cor.; Gheorghe Mihuț, epitrop 20 cor.; Gheorghe Galdea, epitrop și soția Sida 20 cor.; Gheorghe Moțiu, epitrop 5 cor.; Todor Chișmore și soția Ana 25 cor.; Gheorghe Vanc, 20 cor.; Persida Vanc a lui Gheorghe 6 cor.; Ioan Hotărăan, 10 cor.; Cată Hotărăan, 5 cor.; Gheorghe Hotărăan 5 cor.; Gheorghe Suciu, 10 cor.; Petru Oprea și soția 20 cor.; Gheorghe Rus și soția Ghiula 7 cor.; Gheorghe Mihuț, 2 cor.; Ioan Sas, 10 cor., Văd. Măriuța Boja 2 cor.; Văd. Lena Ardelean 10 cor.; Gheorghe Moț și soția Lena 20 cor.; Avram Mihuț 2 cor.; Traian Dămăcuș 10 cor.; Florița Dămăcuș 10 cor.; Măriuța Galdea a

lui Moisă 10 cor.; Lena și Todor Galdea 40 cor.; Arsenie Frățilă și soția Măriuța 2 cor.; Ioan Mihuț a lui Moisă 50 cor.; Măriuța Mihuț n. Barz 50 cor.; Sânziana Blaj, 10 cor.; Demian Galdea, 2 cor.; Gheorghe Jelecutean 20 cor.; Gheorghe Ban 20 cor.; Lena Ban, 10 cor.; Raveca Galdea 10 cor.; Gheorghe Ban 10 cor.; Petru Buda 10 cor.; Anuța Buda 3 cor.; Mitru Sas 10 cor.; Gheorghe Chișmore 6 cor.; Ștefan Faragó, protopop penz. 10 cor.; Demian Ierucan și soția Florița 20 cor.; Alexandru Păcurar 10 cor.; Onuț Păcurar 5 cor.; Ioan Buda Gugu 10 cor.; Gheorghe Moț Bogdan 4 cor.; Mihail Bogdan 2 cor.; Onuț Grozav 4 cor.; Onuț Grozav cel mic 3 cor.; Mitru Grozav a lui Nuțu 3 cor.; Măruța Jigovan Onuț 5 cor.

De pe front au contribuit voinicii: Sublocotenentul Ionel Pescariu 100 cor.; Ioan Păcurariu 20 cor.; Petrua Petica 10 cor.;

La fondul înființat se va adăuga și contribuirea elevilor dela școlile confesionale rom. din loc, în sumă de 26 coroane 65 fileri.

Dare de seamă și mulțumită.

Împărtirea darurilor de Crăciun între elevii săraci ai școalei centrale ort. rom. din Sibiu a avut loc Vineri în 23 Dec. v. 1916 în localul școalei, la 2 ore d. a în prezența multor dintre părinți și alți binevoitori.

Împărtirea a fost precedată de o mică festivitate constătoare din colinde, cântece și declamații potrivite, executate de elevii școalei, sub conducerea învățătoarei Victoria Popovici și o vorbire rostită de cătră di protopop Dr. Ioan Stroia, ca director al școalei.

Au fost împărtășiți peste tot 154 copilași și anume: 71 fetițe (surje, căciulițe, pachete și lăibările) și 88 băieți (cămași de lână și ciorapi); cei mai mari și cărți, iar ulterior au primit fetele mai săraci și căte un lucru de mână. Fiecare elev a primit căte un colac și prăjituri. Prăjiturile au fost pregătite de dna Veturia Stroia, soție de protopop și fiica d-sale Mioara.

In scopul procurării acestor daruri au contribuit: Fondul pentru ajutorarea copiilor săraci întemeiat de epitropia școalei centrale 100 cor. d. Dr. Il. Pușcariu 20 cor. dl. Teodor Doboi 50 cor. inst. «Albinas» 25 cor. inst. «Lumina» 10 cor. doamnele: A. Bârsean 4 cor., Letitia Bologa 4 cor., Călinișoara Boiu 3 cor., Victoria Boiu 9 cor., Valeria Beu 5 cor., Eugenia Bucșa 6 cor., Zoe Comanescu 4 cor., Maria Cămanean 2 cor., Livia Crăciunescu 3 cor., Olivia Deleu 2 cor., Dora Dombora 3 cor., Irina Finch 1 cor., M. Fruma 4 cor., Maria Gârbacea 1 cor., C. Henteș 4 cor., Sofia Itu 4 cor., M. Lucuța 4 cor., Agnes Măcelar 5 cor., Ana Mureșanu, haine vechi, Ana Marienescu 2 cor., N. Neagoș 4 cor., Silvia Păcăianu 2 cor., Valeria Popescu 3 cor., Maria Pop 4 cor., Elisaveta Poponea 2 cor., Tinca Proca 4 cor., d-șoara El. Borcea 1 cor., Onițiu 1 kg. zahăr, 2 kg. făină, 2 cutii A. creioane și 100 bucati coșulețe de hârtie, N. Rebeșa 3 cor., M. Radu 2 cor., Silvia Roșca 2 cor., N. Jurca 1 cor., Veturia Stroia 10 cor., E. Stroia 3 cor., Anița Stan 3 cor., N. Sândeau 2 cor., d-na Stefan 1 cor., Eug. Tordășianu 1 cor., A. Vulcu 3 cor., A. Droc 5 cor., Minerva Brote 2 cor., E. Petreșcu 4 cor., M. Steflea 4 cor., N. Fărcaș 2 cor., Reghină Dragomir 1 cor., N. N. 1 cor., Ioana Rebeșa 1 cor., Maria Marcu 3 cor., P. Licoiu 3 cor., Ana Imbăruș 1 cor., Eug. Turcu 4 cor., Ileana Vasincă 2 cor., d-șoara Felicia Rațiu 2 cor. și 30 broșuri din «Biblioteca poporă a Asociației», Hersilia Vătăsan 4 cor., d-na Gherman 4 cor., d-na Breban 3 cor., P. Banciu 4 cor., Reuniunea fem.

IULIA"

institut de credit și de economii, societate pe acțiuni în Gyulafehérvár (Alba-Iulia).

Convocare

la a

XXV-a adunare generală ordinată

a institutului de credit și economii «IULIA», societate pe acții.

P. T. Domni acționari ai institutului de credit și economii «IULIA», societate pe acții în Gyulafehérvár, prin aceasta se invită, în sensul statutelor §. 14 și următorii, la a XXV-a adunare generală ordinată, care se va întâne în 8 Martie 1917 eventual în 23 Martie 1917 calendarul nou, înainte de amiază la 9 ore în localul institutului.

Obiectele sunt următoarele:

1. Raportul direcției despre mersul afacerilor pe anul de gestiune 1916.
2. Bilanțul anului 1916.
3. Raportul comisiei de supraveghiere asupra bilanțului și darea absolvitorului.
4. Impărțirea venitului curat, fixarea dividendei pe anul 1916, fixarea marcelor de prezență pe anul 1917.
5. Alegerea a doi membri în direcție.
6. Alegerea unui membru în comisia de supraveghiere.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană, ori prin plenipotențiaj, sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiile și eventual plenipotență până la 6 Martie 1917 st. n. la 5 ore după amiază. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari cu 6 luni mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și cari și-au depus acțiile până la 6 Martie 1917 st. n. la 5 ore după amiază la cassa institutului. Totodată se aduce la cunoștință acționarilor, că cu 8 zile înainte de adunarea generală în localul institutului și în orele de oficiu se poate vedea bilanțul anului 1916 și raportul direcției.

Alba-Iulia, în 24 Ianuarie 1917.

Ioachim Fulea m. p.

Nicolae Florescu m. p.

Contul Bilanțului la 31 Decembrie 1916. — Mérleg számla 1916. december hó 31.

Activa — Vagyon.

Pasiva — Teher.

	Cor. fil.		Cor. fil.
Cassa — Pénztár	20,922·58	Capital social — Társasági alaptőke	200,000·—
Cambii după descriere — Váltok a behajthatatlanok	437,488·—	Fondul de rezervă — Tartalékalap	149,365·51
celor neincassabile — leírása után	1,402·—	Fondul special de rezervă — Különleges tartalékalap	28,612·08
Imprumuturi hipotecare — Jelzálog kölcsönök	201,091·—	După descrierea celor neincassabile —	
Obligaționi cu cavenții — Kötvény kölcsönök	815·—	A behajthatatlanok leírása után	1,402·—
Casa institutului și alte realități — Intézeti ház és más ingatlanok	46,603·78	Fondul de pensiune — Nyugdíjalap	27,210·08
Depunerii proprii — Saját betétek	708,128·16	Fondul cultural — Közművelődésialap	85,467·17
Efecte	144·00	Fondul amortizării casei institutului — Intézeti ház	7,709·86
Mobilier după descriere — Felszerelés a törlesztés után	560·—	Fondul de zidire — Epítészialap	4 000·—
Interese restante intabulate și poziții transitoare — Bekebelezett hátralékos kamat és átmeneti tételek	22,515·83	Depozite spre fructificare — Betétek	516·48
	1.581,222·35	Dividendă neridicată — Fel nem vet osztalék	1,020,892·26
		Interese transitoare — Átmeneti kamatok	1,310·—
		Diverse cont. creditoare — Kü ömböző hitelező számlák	6,689·35
		Profit curat: — Tiszta nyereség: transpus de pe a. 1915 — áthozat 1915 évről 10,000·—	20,135·61
		" " 1916 — " 1916 évről 47,926·03	57,926·03
			1.581,222·35

Contul Profit și Perdere la 31 Dec. 1916. — Nyeréség és veszteség-számla 1916. dec. hó 31.

Esite — Kiadások.

Venite — Bevételek.

	Cor. fil.		Cor. fil.
Interese — Kamatok:		Venit transpus de pe anul 1915 — Nyeremény áthozat 1915. évről	10,000·—
Pentru dep. spre fructif. — Betétek után 45,056·47			
fondul de rez. — Tartalékalap után 5,715·06			
" fondul de pens. — Nyugdíjalap után 4,158·87	54,931·—		
Contribuțione — Adók:			
Direcția și com. — Egyenes és közsgéi 15,519·13			
10% după int. de depozite — 10% be-téti kamat után	4,505·64		
Spese — Költségek:			
Salare fizetések	10,830·—		
Adaus de scumpete — Drágasági potlek	3,249·—		
Marce de prezență — Jelenléti jegyek	724·—		
Chirie — Házberé	700·—		
Imprimate, registre și diverse — Nyomtatványok, könyvek és különböző	1,669·14		
descriere din mobilier — törlesztés a felszerelésből	17,172·14		
Profit curat: — Tiszta nyereség: transpus de pe a. 1915 — áthozat 1915 évről 10,000·—	70·—		
" " 1916 — " 1916 évről 47,926·03	57,926·03		
	150,123·94		

I. Fulea m. p.,

director executiv — vezérigazgató.

Alba-Iulia, din ședința direcției, ținută la 24 Ian. 1917. — Gyulafehérvár, az igazgatóság 1917. január hó 24-én tartott üléséből.

MEMBRI DIRECȚIUNI: — IGAZGATÓSÁGI TAGOK:

N. Florescu m. p., președinte — elnök.

I. Cirlea m. p.

Ioan Teculescu m. p.

T. Lobonțiu m. p.

S'a revăzut și aflat în consonanță cu cărțile duse în deplină ordine. — Felülvizsgáltatott és a teljes rendben vezetett könyvekkel összhangzónak találta.

Alba-Iulia, la 25 Ianuarie 1917. — Gyulafehérvár, 1917. január hó 25-én.

MEMBRI COMISIUNII DE SUPRAVEGHIERE: — FELÜGYELŐBIZOTTSÁGI TAGOK:

Dr. Alexandru Fodor m. p., președinte — elnök.

Florian cav. Rusan m. p.

Alexandru Băeșan m. p.

Redactor responsabil Teodor V. Păcașian.

In editura comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut:

Biblia mică

sau

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechiu și testamentul nou, cu binecuvântarea Inaltpreasfinției Sale Domnului Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericiei ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins:

A. Testamentul vechiin.

I. Întâia carte a lui Moise. Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei. Pedepsa lor. Făgăduința Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Următorii lui. Vestirea poporului. Facerea corăbiei. Popul se începe. Potopul se sfărgește. Avraam primește în cîrtul seu pe ingeri, cari îl făgăduiesc fiu din Sara și îl se descorepe perirea Sodomei. Isav și Iacob, căsătoria lui Iacob. Iosif din pismă se vinde de frații săi. Iosif prin talcuirea visurilor lui Faraon se înalță la cîstea în cinstea Yosef. Călătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. A doua carte a lui Moise. Ezire. Naștere creșterea, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea miei, luluș Pastilor. Moartea celor întăruși născuți. Începutul ezirei. Sărăcirea ezirei. Perirea egipcenilor în mare. Moise primește sfintele zece porunci ale lui Dumnezeu. Întocmirea meseriașilor. Serbarea Sambelei. Tablele legii.

III. A treia carte a lui Moise. Levitic. Sfintirea preoților. Talcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. A patra carte a lui Moise. Numerile. Văzută vrea să blasmește pe Israeleni. Asina lui vorbește. Legea despre bunurile de moștenire. Iisus Navi se punte în locul lui Moise povățitor poporului.

V. A cincea carte a lui Moise. A doua lege. Repetarea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă direcțoria sa, și așază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea.

VI. Cartea lui Iisus Navi. Israel trece cu urme neudate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetății Ierihonului.

VII. Cartea judecătorilor lui Israel. Vitejia prorociei Deborei, a lui Varac și a lui Iail. Invincerea lui Gedeon asupra lui Midian. Vitejia, nunta și găcitura lui Samson.

VIII. Cartea I-a a împăraților. Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a fiilor lui. Ungerea lui Saul de împărat. Lupta lui David cu urașul Goliat.

IX. Cartea II-a a împăraților. Ungerea lui David de împărat.

X. Cartea III-a a împăraților. Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ilie ucide pe preotii lui Vasal.

XI. Cartea IV-a a împăraților. Cele cinci mini-nuni ale lui Eliseu. Neaman se curăță de boala.

XII. Cartea lui Iov. Nenorocirea și răbdarea lui Iov.

XIII. Psaltirea. Cantarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. Fildele lui Solomon. Lauda înțelepciunii în viață omenească. Lauda muierii muncitoarei lor. Mijloacele fericirei.

XV. Eremia. Vedenie despre smochine.

XVI. Daniil. Daniil talcuitește visul lui Navuhodonosor. Scăpare din groapa leilor.

XVII. Proorul Iona. Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XVIII. Tovie. Rugăciunea bătrânlui Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voia din urmă a lui Tovie și sfatul către fiul său.

XIX. Iudita. Icusitul Indemnă și bunul sfat al Iuditei către bătrâni poporului. Tăierea capului lui Olifern. Multămîta Iuditei și a poporului ei.

XX. Cartea înțelepciunii lui Solomon. Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepicire.

XXI. Cartea înțelepciunii lui Iisus fiului lui Sirach. Despre ascultarea pruncilor către părinți, și despre adevărată smerenie. Lauda temelor bune, și mustăcarea celor rele.

XXII. Cărțile Macaveilor. Despre nedumneirea și trăiria lui Antioch. Despre statonicia celor septă frați Macavei și a mamei lor.

B. Testamentul nou.

Nasterea lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Nasterea lui Iisus. Întimpinarea Domnului. Magia dela răsărit. Fuga la Egipt. Botezul lui Iisus. Ispătirea lui Iisus. Nutu din Cana. Samarineanca la puțul lui Iacob. Slăbăognul dela lacul Vitezda. Cuvântarea de pe munte. Invierea tinărului din Nain. Invierea ieiului lui Iair. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din naștere. Samarineanul cel indurat. Cine cea mare. Fiul cel rătăcit. Bogatul și Lazarul cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheiu Vameșul. Filerii văduvei. Pilda Sămănătorului. Invierea lui Lazar. Intrarea în Ierusalim. Cine cea de taină. Iisus în grădină. Getsimian. Iisus înaintea Arhiepiscopului. Patimile, răstignirea, moarte, înmormântarea lui Iisus.

Se află de vânzare la Librăria arhidicezeană, și se vinde legată solid și frumos cu 2·30 cor. + 20